

Kunnu vit vænta kríggj móti Ísrael?

– Friðartingarnar enda við kríggj, eitt sera óhugnaligt og ógvusligt kríggj við stóraríð oydning. Eg veit ekki nær, men eg vænti ekki at tað gongur so long tíð, sigur Eliyahu Ben-Haim, messianskur jødi, búsitandi í Jerusaleim

Eliyahu Ben-Haim pyntar ikki um orð sín tá ið hann svarar spurningum um gongdina í friðarsamráðingunum.

– Friðaravtalan er ein vanlukka. Ísrael hevur givið og givið úttað á fáa nakkað afturfyrri. Ein humanistiskur andi er yvir stjórnini tá ið hon tosar um frið eftir fíggingdanskum.

– Eliyahu Ben-Haim er messianskur jødi, t.v.s. Jesustrúgvandi jødi. Hann er uppvaksin í USA og kom til Ísrael fyrri umleið fíggju árum síðani. Nú er hann leiðari í fyribjóðararbeiði í Jerusaleim og Ísrael.

Rabin vandamikil

– Tá ið tað snýr seg um friðaravtalan og neyðsejuna við heimin er hendað stjórnin ein vandi fyrri landið. Ein av grundunum til, at Gud gav hesari stjórnini loyvi til at koma fram, er at opinbera fyrri Ísraelska fólkinum, at tað ikki ber til at gera neyðsejurnar við tann Islamiska andan, sigur Eliyahu Ben-Haim.

Harðskapurin hevur trøngt seg inn í Ísrael frá t.v.s. Vestara árabakka og Gaza, til tað innara Ísrael, tann partin av landinum, sum liggur innanfyri 1967 ára markini. Í mars 93 vórðu 15 Ísraelsmenn dripnir inni í Ísrael og Rabin gjørdi av at stongja markini til Vestara árabakka og Gaza. Síðani tá hava hesi markini verið stongd og sambært ein stjórnarlim verður tað ikki broytt.

Ísrael er sostatt hart kroyst, bæði av harðskapi palestinaranna og úr

grannalondunum, men kanska allar mest av almannahugsanini.

– Stjórnin er farin inn í eina langa røð av neyðsejurnum fyrri at fáa tað palestinsku samráðingarnavndina aftur til samráðingargarðar í Washington, sigur Eliyahu Ben-Haim.

– Feisal Hussein hevur fingið loyvi til at vera við í t.f. palestinsku samráðingarnavndini hóast hann býr í Jerusaleim. Fyri arabararnar merkir hetta, at Ísrael er gingið við til, at enn tá Jerusaleim er mál fyrri samráðingunum.

– Rabin hevur harafrat givið 30 langtíðarburtturloftum loyvi at koma aftur. Nakrir av teimum eru leiðandi terroristar. Avgerðin kann sýnast góð og human, men opnar fyrri øllum spurninginum um rættin til at venda aftur. Tað eru nógvir arabarar sum vilja koma aftur, men ikki til Hebron ella Gaza, men til Jerusaleim og Haifa.

Friðartingarnar

– Í øllum vanligum samráðingum verður nakkað kravt fyrri at lata nakkað afturfyrri. Men tað ger ikki hendað stjórnin. Palestinararnar vilja ikki so mikið sum loyva at steðga harðskapinum – sannleikin er, at teir ikki kunnu. Vit samráðast við menniskjurnar, sum hava ógvuliga lítlan myndugleika í landinum. Helmingurin av fólkinum har eru Hamas, muslimskir fundamentalistar, sum als ikki góðtaka friðartingarnar, sigur Ben-Haim.

Harafatur er PLO í tvinginum. Arafat óttast fyrri síni egnu støðu, sum er hött um palestinararnar veruliga skuldu fingið sjálfstýri.

– Hamas hevur eitt lýsingartilak og tað er: Fyrst leygardagsfólk, so sunnudagsfólk. Fyrst jødar, síðani tey kristnu. Tey kristnu mugu skilja, at jødarnir standa fremst í stríðinum móti t.f. andamaktini, sum at enda eisini ætlar at gera av við samkomuna, ikki bara við jødarnar.

Tað verður kríggj

Hvat fer at henda í nærmastu framtíð? Hvat verður úrslitið um stjórnin í Ísrael veruliga letur Golanheggjarnar frá sær og gevur palestinum sjálfstýri við teirra egna politistyrki?

– Persónliga eri eg sannførdur um, at áðrenn Ísrael letur Golanheggjarnar frá sær, verður kríggj. Gud fer ikki at loyva slíkum.

At tað verður eitt nýtt kríggj er Eliyahu Ben-Haim sannførdur um.

– Tað endar við kríggj, einum sera høvum og ógvusligum kríggj við stóraríð oydning. Eg veit ikki nær, men eg trúgvi ikki, at tað gongur so long tíð.

– Eg trúgvi, at samkoman má biðja um, at Ísrael vinnur ein veruligan sigur hesa ferð. Í øllum hinum fyrru kríggjunum, 1956, 1973 o.s.f. trýsti umheimurin Ísrael til at fullføra sigurin. Einasta undantakið var seksdagakríggjið í 1967.

Oyðingin av Damaskus

Eliyahu Ben-Haim peikar á, at profetorðið í Es. 17,1 um at Damaskus fullkomuliga skal verða lagt í oyði ongantíð er gingið út. «Spádómur um Damaskus. Damaskus skal ikki longur vera býur, tað skal verða grótrugva.»

– Eg eri ikki úti eftir at Damaskus skal verða oyðilagt, men tað stendur skrivað í Biblíuni, og so fer tað at henda.

– Í Gudshjarta er ein longslur eftir at sleggja muslimarnar freistar. Men teir verða ikki frelstir ígjøgnum ein bleytan og bíðan kristindóm. Tann andamaktin, sum stýrir islam er ógvuliga sterk og hugmóðið. Hugmóðið má bróast, og tað hendir sjálfandi ikki tá ið ST loyvir á Irak og síðani bakkar út aftur, so at Saddam Hussein framhaldandi kann sita á trónu síni í Bagdad.

– Men um Ísrael vinnur ein veruligan sigur, so fer spurnartekin at verða sett við maktina hjá Allah.

Er Sýria høvudsíggindi nr. 1 hjá Ísrael?

– Ja, men Jordan, Irak og kanska fleiri lond verða innblandaði um kríggj verður.

Lyftið til Ísrael

Tað vanligasta argumentið fyrri at Ísrael skal varðveita Judea og Samaria er, at umsjónin við økinum er neyðug fyrri verjuna í Ísrael. Fyri Eliyahu Ben-Haim finst ein onnur orsak eisini, sum víðar nógv.

– Orsøkin til at Judea og Samaria hava týðning er, at Ezekiel 36 peikar á hesi økini og sigur, at á hesum fjøllum skal Ísrael taka ímóti Anda Guds.

– Harrin hevur lovað, at hann skal opinbera seg sjálvan sum Messias á fjøllum Ísraels. Tá ið jødar koma til trúgv á Jesus (New York ella Tel Aviv) so er tað av náði, men lyftið um frelsu er fyrri fjøllini í Judea og Samaria. Geva vit tey frá okkum, so spotta vit tað profetiska orðið. Tað er ikki nóg mikið, at tey kristnu biðja eftir, at Ísrael skal hava trygg landamærk, nei, tey mugu biðja sambært t.f. profetiska orðinum.

– Nógv av teimum, sum hava búsett seg í Judea og Samaria, eru har, t.f. at tey trúgva á tað profetiska orðið. Tey eru síðni fyrri trúgv sína og eru til reiðar at brúka sínar maskinbyrsur, á sama hátt sum Saulus var so síðni fyrri í opinberingini, sum hann hevði, og brúkti svørðið.

– Íbúgvamir vænta ikki at finna Jesus sum Messias, men tey vænta at Messias skal finna tey har á fjøllumum sambært orðið. Tey eru har fyrri at framskunda endurreisn Ísraels, sjálfv um tey enn ikki skilja vegir Guds.

– Tað finnst »Saulus« í Judea og Samaria, sum Gud er úti eftir. Tá ið tey mæta sínum Messias og verða umbroyttir til »Paulusar« fara teir at rista Ísrael og allan heimin.

Hesa greinina, ið hevur staðið í blaðnum »Rhema«, hevur ein lesari ynskt at fáa prentaða her í blaðnum

Lesarabrøv

P-talið

Nú um dagarnar hevur Føroya fólk gjøgnum bankarnar fingið eina sera óhugnaliga heilsan frá Føroya Landsstýri.

Sagt verður frá, at um vit ikki áðrenn 1/3-1994 skriva undir uppá at vit geva bankunum P-talið, verður bankkonti okkara stongd. Við øðrum orðum hóttir Landsstýrið Føroya fólk og sigur: »Skriva tit ikki undir uppá at taka hetta talið (les merkið), sleppa tit hvørki at keypa ella selja.

Á ein sera smildisligan hátt (líkasum fyrri at vísa sít »demokratiska« andlit) gevur Landsstýrið okkum borgarum frælsi til at velja sjálvi, um vit skriva undir ella ikki. Tey, sum velja ikki at skriva undir, fremja sostatt ikki nakkað lóg-arbrot, tí tað stóð teimum í boði, men hóast tað, fáa tey eina so harða og ómenniskjaliga straff, sum hugsast kann. Tey sleppa hvørki at keypa ella selja. T.v.s. at tey verða hungrað, stutt sagt, tey verða dripn.

Hetta er Føroya Landsstýri, hvørs flokkar rópa seg uppá frælsi, og sum klæða seg við demokratiskum nýmnum, men sum kortini kemur við hesum óhugnaligu og óndu upphugs-aður ráðunum.

Tað, sum er ófatuligt og sera løgið í hesum máli er, at landsins myndugleikar, sum fyrri í árum síðani úttað at biðja um loyvi, settu tal á hvønn einasta borgara, nú ikki biðja um, men

á ein ómenniskjaligan hátt við grovum hóttanum tvinga hesar somu borgarar at skriva undir uppá, at talið kann verða brúkt.

– Hvat er hetta fyrri nakkað?

Hví er tað nú so umráðandi hjá Landsstýrinum at fáa okkum at skriva undir uppá, at teir kunnu brúka hetta talið, sum teir sjálfir hava sett á okkum og brúkt í 11 ár úttað okkara samtykki? Niðurstøðan av hesum má væl vera, at Landsstýrið í 11 ár hevur brúkt P-talið í heimildarløysi, ella hvat? Tað hevur ikki verið vani hjá Landsstýrinum at biðja um undirskrift frá borgarunum tá okkurt skal setast í verk, t.d. tá skatturin skal hækkað ella tá teir fara í bankabókurnar at ræna returnar frá fólk.

Mitt boð uppá hví Landsstýrið í hesum føri krevur okkara undirskrift er, at samvitskan ikki er heilt í lagi, og tí vil hava okkum at vera samsek í hesi dáragerð, soleiðis at teir aftan á tá P-talið kanska verður brúkt til okkurt ræðuligt, kunnu siga: »Tit skrivaðu sjálvi undir«. Undirskriftin bindur.

Nú ljóðar hetta kanska ræðuligt, men óttin fyrri hvat kann henda í framtíðini er ikki ógrundabur, tá Landsstýrið longu nú brúkar ein slíkan ómenniskjaligan og totalitær framferðarhátt móti Føroya fólk.

At tað demokratiska soðið í

Javnaðar- og Tjóðveldisflokkunum er sera tunt, tað visti eg, men eg trúði at tað var tjúkkar í Sjálfstýrisflokkunum, og hvar eru teir borgarlígu flokkarnir í hesum máli, teir, sum siga seg verja tað persónliga frælsið?

Tað er ótrúligt, at landsins myndugleikar ignorerar 10.000 føroyingar, sum mótmæltu hesum og lurta meira eftir onkrum teknokratu á líkningsráðunum.

Um Landsstýrið ikki biður Føroya fólk um umbering fyrri hesa grovu hóttan, so má á sannast, at tað totalitær lyndið er størri enn gott er.

Vónandi finst enn á Føroya Løgtingi ein meiriluti við fólkaraðilgum sinnaligi, sum aftur kann seta hitt persónliga frælsið í hásætið.

Grundgevingin fyrri at fáa eina neyvari álkning er snilda undanfærslan fyrri at leggja grovt trýst á okkum borgarar, og tað er nógv fyrri at hoyra á-visar persónar reypa og rópa upp um, at teir hava einki at krógva, samstundis sum teir ákæra meg og mong onnur fyrri at vera óserlig, tá vit fylgja sannfæringini og ikki vilja gera tað, sum mest býður okkum í móti: at verða tvingað at skriva undir uppá eitt TAL, sum myndugleikarnir nú í fleiri ár hava brúkt úttað okkara samtykki.

Tað nýtist ikki stórt hugflog at finna útav, at P-talið er

mangan »áhugaverdari« enn tað verður gjørt til, tað er mæn og uttanumtost at einfaldgera hetta sum eitthvørt annað tal, t.f. tað er tað bara ikki, hetta vita øll, sum vilja vita tað.

Tá persónstalið av fyrstum varð innført í USA, hetta var longu fyrst í 1930'árunum, tá mætti ætlanin stóraríð mótsøðu frá nógvum kirkjum og samkomum. Ímillum flestu trúgvandi var vanliga fatanin, at hetta var byrjanin til hendingarnar, sum skuldi gera at Antikrist fekk valdið, á sama hátt sum Opinb. kap. 13 sigur okkum. Tá varð henda skráin við samleikamerkinum steðgað, stóra mótsøðan syrgdi fyrri hesum, og øllum varð tryggjað at persónstalið ongantíð aftur skuldi brúkast til annað enn álkning. Vit vita, at hetta lyftið varð ongantíð hildið, t.f. í dag kann eingin fáa arbeiði, koyrikort, checkhefti ella lán úttað persónstalið. Uttan persónstalið er ein persónur deyður.

Á sama hátt her í Føroyum, í byrjanini varð okkum lovað, at P-talið bert skuldi brúkast til álkning, og hóast stóra mótsøðuna móti víðkaðu ætlanini av P-talinum, mótsøðuna, sum alt Føroya fólk kennir, so hevur tað nú til endans eydnast Landsstýrinum at kroysta hetta ígjøgnum.

Harry á Lakjuni

Føroya Fuglafrøðifelag 10 ár

6. apríl 1984, kl. hálvum átta varð fyrstu ferð boðað til fundar um stovnan av fuglafrøðifelag. Innbjóðari var Aksel Poulsen og heilir 11 mans møttu á fundinum.

Onkur kundir kanska væntað stórríð undirtøku, men hvussu var og ikki, so vóru teir »fyrstu 11« so mikið sterkir í trúnni, at til bar hjá teimum at fjølga skran, fuglinum og náttúruni at frama, so mikið, at felagsskapin um hevur verið lív lagað sum limafelag í skjótt 10 ár.

Í snøggu frágreiðingini, sum júst er komin um virksemi hjá fuglafrøðifelagnum, verður litið aftur um bak. Í forordinum verður havst at, at so ovurnógv ikki er komið burtur úr á øllum økjum, trivið í eitthvørt, ið liggur á lání, men við er eisini dhugavert og fjølbroytt greinatilfar, sum kunnar okkum um virki felagsins og um minnilgar felagsúterir og annað.

M.a. er frásøgn frá útferð til Skorðastovu í vestmannahaganum í 93, frá ferð til St. Kilda

sama ár, úrslit av fugla-kanningum hjá Toftavátr frá 88-92, grein um grágásastovnin, um rottuna, ávísingar til gamalt keldutílfar um fugl og fuglaveiði, yvirliit yvir ymiskt, sum skrivað er um fuglin í Føroyum og filmurin hjá Klaus Kiesewetter »Naturen på Færøerne« verður eisini umrøddur.

Sum hósikiligt skipar felagið fyrri 10-ára veitslu eftir Adalfundin í neystinum hjá Havnar Róðrarfelag á grækis-messu.

Frálíkt fuglapláss St. Kilda. Serliga var súlan nógv